

Kdyby každý věděl vše

Jednou kdysi dávno, někdy ve středověku měl každý své tajemství. Přišla éra počítačů a internetu. Tajemství, které se udržovali už celé generace, během pár vteřin vymizeli. Každý věděl, že ten druhý ho třeba podvádí. To nebylo zrovna to nejhorší. Každý kdo vlastnil počítač či notebook věděl to co dělá prezident Ameriky nebo jiné země. Vše se vědělo.

Malý Johnny našťestí počítač neměl. Byl naprosto anonymní a nikdo o něm nic nevěděl. Nikomu nedával své informace ani svému dobrému příteli. Jeho rodina taky neměla počítač. Měli štěstí, jako jediní měli tajemství.

V tom se vše změnilo, protože Johnny si koupil chytrý mobil. Založil si FaceBook a zaregistroval se na různé hry. Mohl si psát s kamarády na dálku. Měl velkou radost. Když si později uvědomil, že dával fotky a osobní informace na internet, tak začal být problém. Jeho kamarádi věděli vše. Věděli, že si mu líbí spolužačka ze třídy. Neměl už žádné tajemství. Chtěl vše vrátit, ale nešlo to. Odregistroval se z her, ale stále byl na Facebooku. Když se chtěl odregistrovat, tak to nešlo. Nikde žádné tlačítko.

Napadlo ho, že zajde na pobočku Facebooku a řekl jim o jeho problému. Když se ptal, jestli by to šlo vrátit, tak mu odpověděli, že si měl přečíst smlouvu, kterou odškrtnul. Slíbil se, že už nikdy se nezaregistruje na žádnou sociální síť. Každý o něm věděl vše. Kolik mu je, kdy má narozeniny, jaké má číslo a tak dále.

Když už neměl co ztratit, napadlo ho, že se už nikdy nepřihlásí. Měl sice G-mail, ale tam nic neodeslal a nikdy neodešle. Mohl teda využít obchod play. Jenže tam každá hra či aplikace měla své zásady. Vše co měli aplikace společné, bylo to, že se mu odkryje ještě víc identita. To nechtěl dopustit

a tak si nikdy žádnou nestáhl. Jenom co s mobilem mohl dělat, bylo to, že pošle SMS nebo někomu zavolá. Každý věděl vše o každém.

Zbývalo jen jedno bezpečné místo, kam se nikdo kromě vlastníka nikdo nedostal. Tím bezpečným místem je vlastní paměť. Jenže se na něco zapomene, třeba umýt nádobí nebo vysát. Byl to takový trezor. Jenže to vyžadovalo velkou paměť a hlavně žádného zapomětlivost.

Tu našťestí Johnny neměl. Byl velice chytrý a tak si každé tajemství zapamatoval. Nikdo se mu tam nedostal. Nikde to neměl napsané, jenom to měl ve své vlastní hlavě. Nikomu nic neřekl, ani své rodině.

Takhle tajil všechna své tajemství. Nikdo nic nevěděl. Každému řekl ten nápad s pamětí a každému se to líbilo. Všichni měli konečně své tajemství. Svět začal být krásnější. Žádná válka nehrozila a každý si žil podle svého. Svět byl najednou osvobozen díky jednomu chlapci jménem Johnny.

Píše se rok 2063 a každý má stále své tajemství.